

20.2.81

מזכירות הממשלה

סטניסל

ש מ ר

פרוטוקול
ישיבת הוועדה להתיישבות המשותפת לממשלה
ולהסתדרות הציונית העולמית
יום א', י' בכסלו התשמ"ב - 6.12.1981
(בשעה 15:00)

נכחו חברי הוועדה: השרים : ש. ארליך - יו"ר, ז. המר, ד. לוי,
מ. נסים, מ. צפורי, א. שרון.

נציגי ההסתדרות הציונית: ע. לוינסקי, ר. ויץ, א. תבין.

נעדר : חבר הוועדה : השר י. ארידור.

נציגי ההסתדרות הציונית: א. אביחי, מ. דרובלס, א. כץ,
י. שפירא.

מ. דקל	-	סגן שר החקלאות
גב' פ. אלבק	-	משרד המשפטים
א. בראון	-	משרד הבטחון
ז. בן-יוסף	-	הסוכנות היהודית
י. דקל	-	הסוכנות היהודית
א. זייף	-	לשכת סגן רה"מ ושר החקלאות
י. יניב	-	משרד החקלאות
א. לוטן	-	משרד האוצר
י. מרגלית	-	משרד הבינוי-והשיכון
אל"מ ד. סתיו	-	משרד הבטחון
ח. צבן	-	הקרן-הקיימת-לישראל
א. צור	-	לשכת סגן שר החקלאות
ד. שקל	-	משרד האוצר
ע. שפירא	-	לשכת סגן רה"מ ושר החקלאות
מ. שמיר	-	מנהל מינהל מקרקעי ישראל
א. פוגל	-	משרד האנצ'ר

א. ליזנסקי - מזכיר הוועדה

/סדר-היום

בפרוטוקול זה 37 דפים.

1487: 3.25-1

25-31

ש מ ר

- 2 -

- סדר היום : הת/7. ברכות ליושב-ראש הוועדה
להתיישבות .א' 1.
- הת/8. נ ט פ י ם - ישוב קהילתי .א' 2.
- הת/9. פארקים, ייעור ושטחי-מרעה
ליישובים ביהודה, בשומרון,
בקעת-הירדן וחבל-עזה .א' 4.
- הת/10. כביש עוקף מיכמש .א' 9.
- הת/11. פ ס ג ו ת - מרכז אזורי .א' 12.
- הת/12. ע ט ר ת (נווה-צוף ב') .א' 16.
- הת/13. בית-אריה ג' .א' 19.
- הת/14. מול-נבו (בית-הערבה ב') .א' 21.
- הת/15. חבל-ימית .א' 23.
- הת/16. זוהר (מאחז נח"ל - דהריה) .א' 29.

./ברכות.

הת/7. ברכות

סגן רה"מ ש. ארליך:

אני פותח את הישיבה.

מר ר. וייץ:

אפשר להעיר הערה מקדימה?

סגן רה"מ ש. ארליך:

בבקשה.

מר ר. וייץ:

היות וזו הישיבה הראשונה, שאני משתתף בה
בראשותך, והיות ואני ותיק בחברי הועדה, אני מוצא לי לחובה נעימה, לאחל לך
הצלחה ואני מבטיחך שאעמוד לצידך בעבודה זו, ככל אשר אוכל.

השר מ. ציפורי:

גם ביהודה ושומרון?

מר ר. וייץ:

אמרתי את אשר אמרתי ואינך יכול אחרי להוסיף.

סגן רה"מ ש. ארליך:

ד"ר רענן וייץ, תודה רבה על הדברים שאמרת, הם
מחמיאים לי מאוד ואני מעריך אותם מאוד. אני מציע לשר התקשורת - כל המוסיף
גורע. נעבור לסדר היום.

השר מ. ציפורי:

היות וגם אני ותיק בועדה, אז כל המוסיף, מוסיף.

הת/8. נ ט פ י ם

סגן רה"מ ש. ארליך:

הסעיף הראשון - נטפים, ישוב קהילתי. אני מבקש

את סגן שר החקלאות, שיציג את הנושא.

מר מ. דקל:

בישיבה הקודמת, התקיים כאן דיון בקשר לנטפים,

כאשר התעוררה, בהקשר לישוב זה בעיה עקרונית - עד איזו נקודה יהיו הישובים

הקהילתיים בטיפול הסוכנות והאם לא הגיע הזמן לקבוע, איפה הם כבר לא יהיו

בטיפול הסוכנות, לא משום שהם לא חשובים, אלא משום שיש מקומות קשים יותר ואת

הסוכנות צריך לכוון למקומות היותר קשים. בכל אופן, לגבי נטפים, משום שהיו כבר

התחייבויות, הוחלט שנביא הצעה. ההצעה לגבי נטפים היא כזו: המדובר בנטפים

ב-171 דונם, שעדיין אין עליהם אישור סופי, כי זו היתה קרקע פרטית, אבל ההנחה

היא, שזה יסתדר והסוכנות היהודית תקים מוקד של 20 - 25 יחידות מגורים. זו

תהיה ההתחלה של נטפים. יתר הישוב יוקם, בהתאם לתנאים המקובלים של כל ישוב

קהילתי, לא בהקמה סוכנותית.

אני מקווה, שהדברים שאמרתי הם ברורים. במידה

ויש שאלות, אני מוכן לענות. לידיעת החברים, נטפים מתוכנן צפונה מבירקן, מעבר

לכביש, אינו צמוד לכביש, אלא במרחק מסויים ממנו. יש דיונים על עוד 120 דונם

שיתווספו ל-171 דונם, אבל זה יהיה בשלב יותר מאוחר. הכוונה שהסוכנות היהודית

תקים מוקד של 20-25 יחידות, משם יתחיל הגרעין לפעול. כל יתר החברים שיצטרפו,

יצטרפו בהתאם לתנאים של הקמת ישוב רגיל.

מר ר. וייס:

אני מבין שזה ישוב קהילתי?

מר מ. דקל:

זה ישוב קהילתי.

סגן רה"מ ש. ארליך:

האם יש הערות רבות?

מר א. פוגל:

בישיבה הקודמת היה דיון בנושא הזה, ואני פשוט לא מבין איך נופלת ההכרעה. כי הדעה היתה, שכיוון שהישוב הוא קהילתי, הוא לא יוקם ע"י החטיבה להתיישבות. אינני מבין זאת.

מר מ. דקל:

אני מוכן להשיב. את השאלה הזו שזה ישוב קהילתי אני העלאתי. ראש המחלקה להתיישבות, מ. דרובלס, שהיה כאן, (רענן אז לא היה), אמר שהיו התחייבויות כלפי הישוב הזה. על בסיס אותן התחייבויות ועל מנת לא להפר את אמינות האנשים שהתחייבו, הוחלט כפי שהוחלט לגבי הקמת מוקד של 25 משפחות. זה איננו אומר, שבאזור הזה, הישובים הקהילתיים יוקמו על ידי הסוכנות. צריך לקיים על זה דיון עקרוני ולהציע, אחרי הדיון בפורום, החלטות עקרוניות, באילו מקומות הסוכנות תצטרך להשקיע את המאמץ המיירבי שלה בהקמת הישובים. אנחנו אומרים, שבמקומות הקשים ביותר, לכל הדעות, בירקן איננו בין המקומות הקשים ביותר.

מר א. פוגל:

"אנו פשוט נביא את הדברים לשולחינו."

סגן רה"מ ש. ארליך:

אם כן, הצעת סגן השר מאושרת.

הת/9. ייעור ושטחי מרעה ביהודה ושומרון

סגן השר ש. ארליך:

לסעיף השני, אני מבקש לשמוע את מר חיים צבן.

מר ח. צבן:

ברשותכם, אציג את הנושא בקצרה. במקומות רבים ביהודה ושומרון ישנם שטחים, שהם בבעלות מדינה ושעדיין לא נתפסו, הלכה למעשה, ע"י שטחים חקלאיים או ישובים ויש צורך לבצע בהם את הפעולה, שנעשית בשנים האחרונות בגליל או במקומות אחרים, של יעור, פיתוח שטחי מרעה, הכשרת קרקע ופארקים.

ועדת השרים לענייני התיישבות אישרה את התכנית שהוגשה על ידינו והטילה על מנהל מקרקעי ישראל ועל הקרן הקיימת, לעשות את כל ההכנות לייעור והכשרת שטחי מרעה בשטחים שבבעלות המדינה ביהודה ושומרון. במסגרת זאת, מבוצע בחורף זה, יעור של למעלה מ-2,000 דונם סביב ירושלים, בתקציב משותף של עיריית ירושלים, מנהל מקרקעי ישראל והקרן הקיימת. מבוצעים 500 דונם יעור בגוש עציון לתפיסה נוספת של שטחים. בשילה, לאחר שקיבלנו אישור מהיועצת המשפטית, נתחיל לגדר שטחים למרעה ולפיתוח פארק באותו אזור, מתקציבי ההסתדרות הציונית.

הצרכים הם רבים הרבה יותר. זה מתחיל בקרית-ארבע, שיש שם שטחים, שמוגדרים כבעלות מדינה והם נאכלים ונתפסים בדרכים שונות, ע"י עיבודים, בניה וכו'. הביצוע לוקה בחסר, עקב כך, שהאוצר לא יכול להקציב, החסתדרות הציונית אינה יכולה להקציב והקרן הקיימת עושה מה שביכולתה.

רציתי להביא לידיעת הועדה, שהתכנית מתבצעת באופן חלקי ביותר, מחמת חוסר תקציב, והיות ויש לזה חשיבות גדולה ביותר, רציתי שיחיה ידוע, שהחורף יהיה יעור רק סביב ירושלים, כפר עציון, שילה. במקומות האחרים כמו קרית-ארבע, אלון-מורה, כוכב השחר ואחרים, לא נוכל לבצע זאת, אלא אם כן, תהיה הקצאה נוספת של כספים. זה מה שיש לי לומר.

מר ר. וייץ:

אני רק רוצה לברך את העבודה היפה שעושה הקרן הקיימת בעניין זה. היות ואנו לא עוסקים באנשים וישובים, אלא בירק, יער והכשרה, אני חושב שאין חילוקי דעות פוליטיים בעניין. כל מי שעובר ורואה את המלאכה, אינו יכול אלא לגמור עליה את ההלל.

סגן רה"מ ש. ארליך:

אנו מצטרפים לדברי ההלל של רענן וייץ.

השר א. שרון:

יש לי רק שאלה. חיים, אתה ציינת שלושה מקומות: גוש עציון, חברון - אני מקווה שכוונתך בחברון להר מנוח?

מר ח. צבן:

כן.

השר א. שרון:

ודיברת על ירושלים ושילה. יש עוד הרבה מאוד מקומות נוספים. לדעתי, כדאי לגשת בגישה שהיתה מקובלת על הקרן הקיימת, שכשלא ניתן לייער בשלמות, לפחות לייער רצועה מסביב, כדי ליצור את הגבולות ולתחום את החלקות. אפילו אם היער דליל יותר, רצוי שלפחות תהיה רצועה מסביב, במספר רב ככל שרק ניתן של מקומות. כי להערכתי, באיזה שהוא תאריך, לא בעוד הרבה זמן, המצב יצולם, ויבואו ויאמרו: "זהו המצב, אלה הן הקרקעות הנמצאות בידי יהודים, או ניתנו ליהודים, ואלה הן קרקעות, שהן אמנם קרקעות מדינה, אבל לא נעשה בהן שימוש, לכן, יכול להיות שניתן לתבוע לגביהן שימוש לצרכים של אחרים". לכן, לפי דעתי, החורף הזה, הוא חורף שמחייב פעולה הרבה יותר רחבה, גם אם נחרוג מהדרך הנכונה המקצועית של ייעור, זאת כדי להכנס ליותר ויותר שטחים. הייתי מבקש, אם אתם יכולים, לעשות מאמץ מיוחד בנושא הזה, כדי שיהיה יעור, ולוא גם סימלי, בשורה של מקומות. למשל, במקומות החלשים בדרום הר חברון, בקרקעות שרכשנו בזמנו באזור רוג'ייב. לפי דעתי, מוכרחים לייער אותן, אחרת הן ילכו לעיבוד. אלו קרקעות שנרכשו בכסף מלא. הבעלות עליהן הועברה. יש עליהן היום בעלות יהודית פרטית, ואין סיבה שלא נייער אותן. הייתי מבקש, אם אפשר, שיעשה מבצע בזק לאיתור הנקודות האלה, מאחר ואנחנו ממש ערב זמן הנטיעות - בינואר, פברואר, צריך לנטוע. יש לפנינו למעלה מחדשים והייתי מבקש שתכנסו לנושא זה. אולי אנו נגיש רשימה של המקומות שאנו מבקשים להוסיף.

השר מ. ציפורי:

נשאלת גם השאלה - מהי יכולת הביצוע שלכם במשך שנה זו וכמה מיכולת הביצוע אתם לא ממצים. יתכן, שהמפתח צריך להיות - יכולת הביצוע - וצריך לראות מקורות נוספים לממשה.

מר ח. צבן:

הנושא עלה, כי יכולת הביצוע שלנו היא גדולה

מחיכולת התקציבית.

השר מ. ציפורי:

אילו היית יכול לומר, במונחים תקציביים, במה היכולת יכולה להתממש יותר, ואז, בהמשך למה שאריק גם אמר, יתכן שבהחלט כדאי לעשות השנה את כל המאמץ האפשרי.

מר ח. צבן:

הגשנו תכנית, שבחורף זה נבצע 17 אלף דונם בצורה מסודרת ומתוכננת. למרבה הצער, אני יכול לומר, שנגיע בקושי ל-5,000 דונם, מחמת מחסור בממון.

השר א. שרון:

מהו הפוטנציאל שלכם?

מר ח. צבן:

חשבנו בשנה זו על 17,000 דונם.

השר א. שרון:

כמה יעלה דונם בגישה שאני מציע, הפחות מקצועית

והיותר מהירה?

מר ח. צבן:

דונם יער מסודר עולה 2,500 שקל. נטיעת דונם בגישה המהירה, שמחייבת את פריצת הדרך כדי להגיע לשטח וכל מה שקשור בכך, אנחנו יכולים לסיים באלף שקל לדונם.

השר א. שרון:

אנחנו צריכים בעצם 10 מליון שקל, אם אנחנו

רוצים לעשות מעבר למה שהתחלתם.

מר ח. צבן:

אם ל-17 אלף דונם אנו זקוקים ל-17 מליון שקל.

מתוכם 7 מליון יש ו-10 מליון צריך.

השר מ. ציפורי:

צריך לעשות כאן מבצע גיוס של 10 מליון שקל.

השר א. שרון:

זה מבצע בעל חשיבות עליונה ממש.

השר מ. ציפורי:

צריך לעשות מבצע גיוס. לדבר עם הסוכנות וגם

לראות מקורות אחרים.

סגן רה"מ ש. ארליך:

אני מציע, שסגן שר החקלאות, יבוא בדברים עם

הצבא ויראה מה ניתן לעשות.

השר א. שרון:

אני כבר יכול להגיד לכם, שהצבא לקח על עצמו

לעזור בנטיעות. אולי זה יעלה יותר בזול. אני יודע, שההשקעה העיקרית היא

בדרכים.

מר ח. צבן :

הרמטכ"ל שם תנאי, שאלו יהיו רק ציתים ואין לנו

מספיק שתילים.

השר א. שרון :

אפשר גם אחרים.

הת/10. כביש עוקף מיכמש

סגן רה"מ ש. ארליך :

אנו עוברים לסעיף 3 - כביש עוקף מכמש. בבקשה,

מיכאל דקל.

השר מ. ציפורי :

יש לי שאלה. הרי זה נושא, שמשרד הבטחון בדרך

כלל מטפל בו.

סגן השר מ. דקל :

מכמש נמצאת על כביש המרדפים, על כביש אלון.

היום הנסיעה ממכמש לירושלים היא דרך מישור האדומים. יש דרך לקרב את מכמש

לירושלים על - ידי זה שתתחבר לכביש רמאללה לירושלים. הבעיה היא תקציבית. כפי

שראיתם בחומר המצורף בזה, עלות הכביש הזה צריכה להיות, לפי הערכת הקק"ל, כ-28

מליון שקל. מתוך זה, עבודות עפר, צריכות לעלות 14 מליון שקל. מבחינת החשיבות

ההתיישבותית, ובעיקר מבחינת קרוב שרשרת הישובים הנמצאים על כביש אלון

לירושלים, יש לזה חשיבות גדולה מאוד. השאלה היא שאלה תקציבית. אמנם, אם נפנה

לקרן הקיימת שתבצע את עבודות העפר, היא תבצע אותן, אבל תשאר השאלה של הכיסוי

התקציבי לפריצת הדרך והמשכה. היינו רוצים לשמוע הצעות בנושא זה.

השר ז. המר:

אני חושב, כפי שנאמר קודם בנושא אחר, שזה אחד הדברים החשובים. היום, האנשים הגרים במכמש, שזה ישוב קהילתי, צריכים לעקוף את כביש אלון ולנסוע שלושת רבעי שעה נוספים, כדי להגיע לירושלים. כאן נאמר כי יש צורך ב-7 ק"מ. לי נאמר שמספיקים 3 ק"מ של דרך קיצור, כדי לחסוך חצי שעה נסיעה לירושלים. אני חושב, שלאפשר את זה, זה ממש בחיי הישוב הזה. אני מציע, שהועדה תאפשר את בניית הכביש הזה.

השר ד. לוי:

אני מבקש לקבוע, שלא רק הקטע הזה, אלא הרבה קטעים נוספים ועוד תחומים נוספים הם דחופים וחשובים. לרצון לעשות, אין ולא יכול להמצא מי שיתנגד. אבל הבעיה היא תקציבית. בימים אלה, יש דיונים בין משרדי לבין אגף התקציבים באוצר לגבי הכבישים ומימוןם, בפרט ביהודה ובשומרון. השאלה הזו טרם סוכמה ועדיין אין מימון תקציבי לכך. אז אם נשוב ונדגיש שצריך לעשות ולא נצביע מאיפה יבוא המימון, בוודאי ובוודאי שיצאנו רק ידי חובה בכך שנתנו הצהרה שכולם מסכימים לה. אני מקווה, שבימים הקרובים, יסתיים הדיון עם האוצר, ואז נוכל לדעת מה עומד לרשותנו ואיך אפשר לבצע. את החשיבות אינני רוצה לחזור ולהדגיש, אבל המימון, בוודאי ובוודאי שאינו פרט שולי.

מר א. פוגל:

אם להקמת ישוב או יעור, יש הרבה מאוד שיקולים לעשות אותם, רחבים יותר מאשר השיקול הכלכלי, שגם הוא, בכל זאת, צריך להלקח בחשבון, הרי בנושא כבישים, ברגע שמדובר על קיצור דרך, ולא מדובר על אפשרות בלעדית להגיע למקום שבו החליטו ישוב, הרי החשיבות של בדיקה כלכלית עולה, לפי מספר כלי הרכב שנוסעים היום וכלי הרכב שיסעו בעתיד. אני חושב, שבנושא זה, הכביש הזה צריך לעבור הערכה כלכלית כמו כל כביש אחר בגליל, או כל כביש אחר

באזורים אחרים שבהם סוללים כבישים, ואז, בהתאם לתוצאות ושיקולים אחרים, זה נכנס לסדרי העדיפויות שבתקציב.

השר א. שרון :

אני חושב, שמה שנאמר כאן עכשיו זה דבר מאוד נכון, אבל אי אפשר לייחס זאת לכביש שמדובר בו. יש כאן שאלות הרבה יותר מורכבות מאשר השאלה של מספר כלי הרכב והכדאיות לפי מספר כלי הרכב להשקעה בכביש. אנו מפתחים, באזור ההוא, שורה של ישובים, שהדרך שלהם היום לירושלים, עוברת דרך אל בירה ורמאללה. זו דרך, שתמיד יש בה מן החיכוך ויהיה בה גם בעתיד מן החיכוך. צריך לראות גם התפתחויות לעתיד. הרי יכול להיות שיהיו גם פתרונות פוליטיים ובהחלט יכול להיות שאנחנו נרצה לתת אפשרות לכלי רכב יהודיים שלא לעבור דרך מרכזי אוכלוסיה ערביים צפופים, בעיקר כשמדובר בנשים, בילדים, ובאזרחים בלתי מזויינים. לכן, אני חושב, שכל מקום שניתן בו ליצור חיבור או דרך, שמקשרת גושי התיישבות אל מרכזים עירוניים, או בין גושי התיישבות עצמם, כשהם עוקפים ערים ערביות, צריך לעשות זאת. מדובר כאן בקטע קטן מאוד, שמקשר את דרך אלון לירושלים, מבלי שיהיה צורך לעבור דרך רמאללה - אל-בירה, או לעבור בדרך הקשה לכיוון מעלה אדומים - שזו פשוט, מבחינה טופוגרפית, דרך קשה מאוד. מדובר בקטע קטן מאוד, בעל חשיבות בטחונית. כאשר כל מי שיחיה לאורך הציר ההוא, בעצם, יסע דרך הציר הזה לירושלים, כולל מעלה - אפרים. לכן, אי אפשר לבחון אותו רק בראייה כלכלית.

מר מ. דקל :

אולי עשיתי זאת מצומצם מדי ואריק הרחיב את זה. כשאנחנו אומרים "מכמש", זה לא רק פתרון למכמש. צריך להסתכל על המפה ולראות כי צפונה משם ישנם רימונים, כוכב השחר, מבוא שילה, עד למעלה האפרים. יש לישובים אלה שתי אפשרויות : או לנסוע דרך עופרה לאל-בירה - רמאללה, או לנסוע דרך העקיפה הגדולה למעלה האדומים. הקטע המחבר הזה, שכל כולו 5 - 7 ק"מ, ימנע זאת והוא ישרת את כל האזור ולא רק את מכמש. לכן, ההתייחסות הכלכלית, האם זה משתלם

בשביל מכמש לעשות זאת? לא קיימת. לא היינו מביאים את זה אילו זה היה מיועד למיכמש בלבד. בשביל מכמש לבדה, עם 50 היחידות שבה, גם אם יהיו 150 יחידות, כלכלית, אולי זה לא כל כך נכון. אבל יש לזה אספקטים גם כלכליים וגם פוליטיים. לכן הבאנו את נושא מיכמש. אני מקבל את דברי סגן ראש הממשלה, שצריך לבדוק את כל מכלול הכבישים ולהביא לפעם הבאה, האם אנו הולכים לקראת זה או לא. אבל חשיבות העניין היא לא בכך שזה כביש למיכמש בלבד. אלא, שהקטע יצור דרך חדשה, שאינה עוברת את האזור הערבי וגם לא את כביש מעלה האדומים ועזריה.

סגן רה"מ ש. ארליך:

תודה רבה. הועדה מאשרת את הצעת סגן שר החקלאות לביצוע כביש עוקף מכמש, שיתחבר אל כביש ירושלים, לאחר בדיקה במשרד השיכון.

השר ד. לוי:

אני מבקש, אם לא לחזור על מה שאמרתי, לפחות לאמץ את מה שסגן שר החקלאות אמר כעת. זה חלק בלתי נפרד מההחלטה.

סגן רה"מ ש. ארליך:

נלך לפי הצעת סגן שר החקלאות. על כל המרכיבים.

השר ד. לוי:

לאחר שיגמר הכיסוי עם האוצר, יבוצע העניין.

הח/11. פ ס ג ו ת

סגן רה"מ ש. ארליך:

נעבור לנושא פטגות.

השר ז. המר :

אורי בראון, שיותר בקי ממני בפרטים, ירחיב אח"כ. הועדה הזו אישרה את הישוב פסגות. בינתיים הבג"צ ירד ואפשר לאכלס את המקום באנשים. יש עשרות אנשים שסגרו כבר את מקורות העבודה והדיוור שלהם במקומות הקודמים שהם היו בהם והם מחכים לאיכלוס בפסגות. הם חייבו, שהבג"צ שעיכב מלגור שם ירד אני פשוט מבקש, שהועדה, באיזו דרך שהיא, תמצא דרכים איך לאכלס שם את האנשים שניתקו את עצמם ממקורות הפרנסה והמגורים הקודמים שלהם.

מר א. בראון :

בשבוע שעבר ירד הבג"צ. היום יושבות במתקנים של המועצה האזורית 5 משפחות. תיכינו ליום בו ירד הבג"צ. עכשיו צריך לצאת לעבודה.

בימנו, היתה הבטחה של משרד השיכון, שהוא יממן את עלייתן של המשפחות הראשונות, אפילו אולי ע"י בניה זמנית, כדי שיתחילו לבנות שם בשיטת "בנה ביתך" באופן עצמאי. אבל בשביל זה צריך ליצור איזה שהוא בסיס. כשיושבות 5 משפחות בלבד, אין לילדים איפה ללמוד. מה שהעלה שר החינוך כאן היה על-מנת שהוועדה תתן תוקף לנושא ושמשרד השיכון יכנס לעניין.

מר מ. דקל :

כמרכז אזורי או כיושב קהילתי.

מר א. בראון :

לא חשוב כרגע, זה לא משנה, זה נראה אח"כ.

השר ד. לוי :

כל הגורמים יודעים על הפעולה, שמשרד השיכון עושה בעניין הזה. בעיית 5 המשפחות אינה עוד בעיה. משרד השיכון לקח את האחריות על עצמו ואנחנו מאמצים את החלטת הועדה, כאשר התכנון הוא בניית קבע, ישירות. אנחנו נבצע זאת.

מר א. בראון:

השאלה היא, האם עד אז הם יוכלו להחזיק מעמד.

השר ד. לוי:

אנחנו מטפלים בכך.

השר מ. ניסים:

למען הסדר הטוב - עד כה לא היתה החלטה של הועדה להקים שם שכונה או ישוב, אלא להקים כמה מוסדות.

השר א. שרון:

יש החלטה עוד מלפני מספר חדשים.

השר מ. ניסים:

יש החלטה מחודש יולי, אבל לא נאמר שיהיו שם בתי

מגורים.

מר א. בראון:

מרכז אזורי כולל בתי מגורים.

השר מ. ניסים:

אני מציע לראות את הנוסח. אני מדבר מהזכרון.

לפי מיטב זכרוני, הנוסח דיבר, ביודעין, על משהו שאיננו דווקא בתי מגורים. נא לבדוק. אני לא הייתי באותה ישיבה, אבל ראיתי את הנוסח כשהיה דיון על הבג"צ.

סגן רה"מ ש. ארליך:

רבותי, בהחלטה שנתקבלה ב- 26.7.81 נאמר:

"פסגות - מרכז אזורי

עוזר שר החקלאות לענייני התיישבות פותח.

בדיון משתתפים: השרים א. שרון, ז. המר, ה"ה א. בראון, ר. וייץ, מ. דרובלס, י. מרגלית, מ. שמיר ואל"מ ד. סתיו.

מ ח ל י ט י ם :

כפוף לתוצאות הדיון בעתירה לבית המשפט הגבוה

לצדק בענין ג'בל-טוויל, לאשר את הקמתו של מרכז אזורי "פסגות" בג'בל-טוויל, באתר המועצה האזורית מטה בנימין, כדלקמן:-

א. תוך התייחסות להודעתו של נציג משרד הבינוי והשיכון כי חסרים למשרדו משאבים כספיים וכי לצורך הקמת המרכז האזורי הוא תובע תקציב נוסף, להטיל על משרד הבינוי והשיכון את האחריות להקמתו של המרכז האזורי "פסגות".

ב. 1) משרד הבינוי והשיכון יגיש את נושא המרכז לוועדה למרכזים בין-אזוריים לשם קביעת הפרוגרמה של המרכז - על כל המשתמע מכך;

2) עם גמר התכנון יגיש המשרד את הפרוגרמה לאישורה של הוועדה להתיישבות;

ג. בהמשך לעיל ועד אשר תיכון ותושלם תכנית הקבע של המרכז - יקים משרד הבינוי והשיכון מגורים זמניים למספר משפחות כמתחייב מקיום משרדי המועצה האזורית

לרבות מבנים זמניים בשביל מוסדות חינוך.

השר מ. ניסים:

קיבלתי, הניכרון שלי לא פעל כאן.

סגן השר ש. ארליך:

שוב שיש החלטה בכתב ולא בע"פ. תודה.

השר ד. לוי:

אני חוזר על ההודעה, שבמקום בניה זמנית הולכים

לבניה של קבע. התכנון בעיצומו.

סגן רה"מ ש. ארליך:

בסדר, אישרנו את הודעתך.

חת/12. ע ט ר ת

סגן רה"מ ש. ארליך:

רבותי, אנו עוברים לסעיף הבא, שהוא דיווח של

סגן שר החקלאות.

מר מ. דקל:

בהחלטה של ועדת השרים, מתאריך 20 דצמבר 1978,

הוחלט להרחיב את הישוב נוה-צוף, או כפי שקוראים לו - חלמיש. לאחר שהוחלט

להרחיב את הישוב, הישוב המורחב נקרא עטרת, או חלמיש ב', או נוה-צוף ב' - כל

אחד קורא לו אחרת.

בשלב זה, הוקמו שם מספר בתים ונפרץ כביש גישה.

כרגע, צריך להחליט להתיר לסוכנות היהודית את הטיפול בנושא הזה של הרחבת עטרת מעבר ל-5 הבתים ששם.

השר ד. לוי :

רק על תקרא לשוב "חלמיש ב'", שכן "חלמיש א' "

זו חברת השיקום של עירית תל-אביב - יפו, ולא הייתי שולח אנשים למקום עם שם כזה.

מר מ. דקל :

אנחנו נקרא לשוב השני עטרת. הוא נמצא כ-4-5

ק"מ מזרחית מחלמיש, מעבר ליער אום-צפה. אני מניח, שכולם מכירים את הסביבה.

אנחנו צריכים להחליט היום להטיל על ההסתדרות הציונית את הנושא ושההסתדרות הציונית תציע לנו הערכה תקציבית.

מר י. דקל :

נדמה לי, שהחלטה שצריכה להתקבל פה היא על הקמת

ישוב חדש. ב-20.12.78, לפי הצעת יו"ר הועדה להתיישבות דאז, נקבע שהישוב, שאז

קראו לו נוה-צוף והיום הוא נקרא חלמיש, יורחב, במספר אשכולות, על הגבעות

מסביב, מכיוון הכפר ותחנת המשטרה לכיוון דיר ניזם, דרומה. אנו עוסקים עכשיו

באזור שנמצא ממזרח לכפר אום-צפה, כ-5 ק"מ מזרחית לאשכול חלמיש. מקום שהתחילו

בו עבודות לפני 3 חדשים בפריצת דרך, דרך היער והתחילו להקים שם מבנים.

אם הישוב הזה הוא חלק מאשכול חלמיש, אז לא

צריכים החלטה חדשה. אני מרגיש, שעל ישוב הנמצא במרחק של 5 ק"מ, מן הראוי,

שהועדה תקבל החלטה, שזה ישוב נוסף. החטיבה להתיישבות תקבל על עצמה לטפל בישוב

הנוסף הזה.

מר א. בראון:

היתה החלטה.

מר י. דקל:

למה שלא תהיה החלטה עצמאית על הישוב הזה?

ההחלטה על נזה - צוף המורחבת היא על 5 ק"מ משם.

מר א. בראון:

לא הלכו לשם ללא החלטה, באוויר.

חשר א. שרון:

אני רוצה להבהיר הסטורית את העניין. אני בקי בסבך הזה שם. בזמנו הוקם ישוב בשם נוה-צוף, שאמנם, ועדת השמות קוראת לו אחרת, אבל לא זו השאלה כרגע. סוכם על הקמה של ישוב נוסף במקום, שאותו צריך היה להקים ביער. התעוררה אז התנגדות עזה מצד חובבי הטבע בארץ ונאלצנו לא לעשות זאת, אבל החלטה כזו קיימת כבר מזה 3 שנים. ואז, המצב שנוצר היה, שנוה-צוף עצמו, כפי שיושב היום סביב משטרת נבי-צלח, מקים לעצמו את הישוב בצומת דיר-ניזם, שזה מערב - דרום-מערב מהמקום הנוכחי. היה לנו אישור נוסף להקמת ישוב, אלא שאי אפשר היה להקים אותו בתוך היער. לימים, לאחר בדיקה יסודית של הקרקעות, התברר לנו שיש מקום להקמה, לא בתוך היער, אלא קצת מעבר ליער. לכן צננו מהמקום הזה. כך שהדבר הזה לא מחייב היום שום החלטה מחודשת, יש החלטה משכבר הימים. כל מה שצריך, זה פשוט להמשיך ולבנות את זה, זה הכל. כבר חיים שם אנשים. כביסת התינוקות מתנופפת שם, המכוניות חונות שם. יש שם בריכת מים, שמשרתת לא רק את הישוב עצמו, אלא גם את האזור שם. פשוט צריך להמשיך. לא צריך לקבל החלטה חדשה. יש החלטה שרירה וקיימת. זאת פשוט, כדי להזכיר את השתלשלות הארוע.

מר א. בראון :

אני רוצה להוסיף למה שאמר שר הבטחון - לקראת הקמת אותה עטרת היתה ישיבה נוספת, שבה אושר המקום הזה, שבו הם יושבים היום, ספציפית. הם לא התיישבו שם סתם באוויר. יש החלטה על זה, עם חוות הדעת של פליאה אלבק. על זה החליטו. החליטו להקים את זה. אינני יודע מה יש לדון על זה שוב.

השר א. שרון :

אפילו מבחינה תיצונית, לא טוב לקבל היום החלטות על דבר שכבר חי וקיים.

מר י. דקל :

האם אנו מאשרים החלטה קודמת, או שרק שמענו דיווח?

סגן רה"מ ש. ארליך :

לא צריך לאשר דבר, שמענו דיווח.

חת/13. בית-אריה

סגן רה"מ ש. ארליך :

נשמע דיווח מאורי בראון.

מר א. בראון :

המדובר בשוב חדש, המסומן על המפה בירוק. נמצא מדרום לבית-אריה, ממערב לכפר הערבי עבוד. זה שטח, שאנו מטפלים בו כבר 3 שנים

בערך. הוא נבדק לאחרונה ע"י עוזרת היועץ המשפטי. בשלב ראשון, נמצא כאן שטח של למעלה מ- 800 דונם על הרכס שנמצא ליד הכפר הערבי לובן. המקום מוצע על ידינו ליישוב גדול. ישוב, שהגרעין שיועד לו, או שטיפול זהיה קשור למקום הזה, הוא גרעין שהוקם במשרד התקשורת שאליו הצטרפו אנשי תדיראן, שרוצים להקים את הישוב שלהם כאן.

הם בעצמם ביקשו, בינתיים, להיות מסונפים להתאחדות איכרים. זו תהיה התנועה שתטפל בהם, לפחות בשלבים הראשונים של הקמתם. אני מביא זאת לוועדה להחלטה.

השר מ. ציפורי:

הם יהיו מסונפים למשקי תנועת החרות.

סגן רה"מ ש. ארליך:

הוועדה מאשרת את ההחלטה.

מר א. פוגל:

כפוף למגבלות התקציב.

סגן רה"מ ש. ארליך:

יכולת לומר זאת בראשית הישיבה. זה אמור לגבי

כל הסעיפים.

הגב' פ. אלבק:

למען הסדר בפרוטוקול. פה התערבבו ה-ג' וה-ב',

של סימון בית-אריה. לפי המספור שאני קיבלתי, אצלי, בית-אריה ב', זה הישוב הדרומי ובית-אריה ג' זה הצפוני. כדי שלא תהיה אי הבנה, יש דרום ויש צפון.

מר א. בראון:

בעוד חודש יהיה שם עיברי למקומות האלה והכל

יפתר.

סגן רה"מ ש. ארליך:

אם כן, לגבי בית-אריה החצעה מאושרת.

מר מ. דקל:

בהמשך, עוד יהיה דיון לגבי מי יקים את הישוב.

מר א. בראון:

צריך להחליט על זה עכשיו.

חת/14. מול-נבו (בית הערבה ב')

סגן רה"מ ש. ארליך:

אנו עוברים לבית-הערבה ב', יהודה בבקשה.

מר י. דקל:

בית הערבה ב', אז לפי שמה החדש "מול נבו", זה

ישוב, שאנו מבקשים להקים כהאחזות נח"ל.

השר א. שרון:

יש החלטה על זה, שהתקבלה כבר לפני ארבע שנים.

מר י. דקל:

אם כך, זה דיווח בלבד. אנו מתכוונים, להקים במקום האחוזות נח"ל, שתאוכלס באפריל. זה תואם עם אגף הנוער והנח"ל. עדיין אין מימון לעניין הזה. גם המימון המיוחד, שאמרו להקציב לצורך הקמת 3 מאחזים, בקיץ האחרון, לא הועמד לרשותנו. כללנו את ההאחוזות הזו, במסגרת הצעת התקציב לשנה הבאה, לשובים חדשים. במסגרת המגבלות של אוצר, אנו מקווים שנוכל לעמוד בזה.

מר א. בראון:

אני רוצה לומר כאן משהו. נעשה כאן, לדעתי, דבר שאינו לפי הסדר הטוב. בזמנו, אושרה בוועדת השרים לענייני בטחון, הקמת 3 מאחזים צבאיים. החטיבה להתיישבות של ההסתדרות הציונית, קיבלה תקציב עבור הקמת התשתית הקרקעית במקומות האלה. שלושת המקומות היו: מצפה לכיש, תרצה ובית-הערבה ב'. במצפה לכיש ובתרצה, ההסתדרות הציונית, ע"י הקרן הקיימת, ביצעה את התשתית, הצבא בונה את המבנים ובמצפה לכיש כבר יושבים הנח"לאים. בתרצה הם ישבו בתחילת החודש הבא, או בסוף החודש הזה.

המקום היחידי בו לא נעשה דבר זה בית הערבה. הסוכנות קיבלה על עצמה להכין את התשתית, כדי שהצבא יביא לשם את המבנים עבור הנח"לאים. חשבנו בתחילה לשכן שם את האנשים באוהלים, אבל זה מקום שבאוהלים אי אפשר לגור שם. למעשה, העניין עומד באותו מצב כמו קודם. אבל אי אפשר לדחות עכשיו לשנה הבאה.

מר י. דקל:

לא קיבלנו כסף.

מר א. בראון:

הייתם צריכים לקבל 150 מליון לירות בשביל שלושת המאחזים, 50 מליון לכל מאחז. היתה החלטה והסכמה של כולם. אי אפשר לדחות זאת

עכשיו לשנה הבאה.

סגן רה"מ ש. ארליך:

לא יזו שנה אתם מתכוונים, ל-1982?

מר י. דקל:

ל-1982.

סגן רה"מ ש. ארליך:

לקראת הקיץ הזה, ההאחזות הזו תאוכלס.

השר א. שרון:

זה מאוחר. מה עם נעמה ב'.

מר א. בראון:

היום נסעו לשם לקבוע את היתדות.

סגן רה"מ ש. ארליך:

תודה.

הת/15. חבל-ימית - הצעתו של פרופ' ר. וייץ

סגן רה"מ ש. ארליך:

אנו עוברים לנושא של רענן וייץ.

מר ר. וייץ:

בועדה הזו היו מספר דיונים בדבר ההתיישובות

המחליפה להתיישובות בימית. גם הבאתי כמה הצעות להעברת בתיים. המצב השורר היום בימית הוא מדאיג ביותר, הוא מדרדר והולך. לכן, מצאתי לנחוץ להגיש לכם הצעה, שעכשיו היא תחולק. אני אקרא אותה ככתבה וכלשונה. זה דף אחד בסה"כ.

השר ד. לוי:

אני מנסה להבין איך אפשר להכניס כך סתם סעיפים, תוך כדי הישיבה וגם להיות ערוך עם הסבר בדף מפורט. הייתי רוצה ללמוד.

סגן רה"מ ש. ארליך:

רענין וייץ יציג את הנושא. לא נוכל לדון ביותר. צריך פה לקרוא את החומר וללמוד אותו. נדון בו בישיבה הבאה. היום רק נשמע.

מר ר. וייץ:

כדי לסבר את אזנך, החומר היה על סדר היום בישיבה, שלא בנוכחותי, והוחלט שבישיבה הראשונה בנוכחותי, הענין יעלה. זה מכוסה כדת וכדין.

השר ד. לוי:

והיושב ראש רוצה ישיבה נוספת בנוכחותך.

מר ר. וייץ:

זה ענייניו. הוא מנהל, לא אני. אקרא לפניכם את

הצעתי:

"המצב בחבל ימית מתדרדר והולך. אם תמשכנה המגמות הפועלות שם כיום, אנו עלולים להגיע לתוצאות חמורות ומסוכנות כאחד:

א. עלולים להגיע, חו"ח, לכלל התנגשות ושפיכות דמים.

ב. מבני-השיכון והתשתית - החקלאית יעברו לידי המצרים וישמשו בסיס להקמה מיידית של ישוב מצרי קבוע ורב אוכלוסיה. בטווח הארוך, מיקומו של ישוב זה הינו הרה - סכנה.

ג. באמצעות התשתית החקלאית יוכלו המצרים להשתמש בידע שנוצר על ידנו במשך שנים רבות בהשקעת אמצעים עצומים וכח-אדם מעולה.

המצב שנוצר הוא פרי השתלשלות מסיבות שונות, אשר אפשר היה לחזותן מראש, כפי שאפשר להיווכח מן הנספח למכתב זה.

(מכאן רשמה ז.ת.)

(עד כאן רשמה ל.ד. - מכאן ז.ת.)

"על מנת למנוע בעוד מועד את ההתדרדרות המאיימת,

באתי להציע:

1. להכריז לאלתר על חבל ימית כעל אזור צבאי סגור.

2. למנות בתי משפט מיוחדים לפסיקת פיצויים הן לתושבי העיר ימית והן למתישבי הישובים הכפריים. בתי משפט אלו יפעלו לפי "חוק פיצויים מיוחד", אשר על הכנסת לחוק בלי דיחוי. לחוק פיצויים מסוג זה יש בעולם תקדימים משפטיים רבים וברורים". אני יכול להצביע עליהם, החל מפינלנד וכלה בהעברת אוכלוסיות בארה"ב,

כאשר בנו שם סכרים והעבירו עשרות אלפי משפחות. "בתי המשפט יקבעו את הפיצויים לכל משפחה ומשפחה בנפרד.

3. תהליך תשלום הפיצויים באמצעות בתי המשפט המיוחדים הללו אינו חייב להסתיים לפני מועד הפינוי, זאת על מנת לאפשר לכל משפחה למצות המגיע לה כדין במלואו.

4. לתת מיד הגנה צבאית (או משטרתית) לעובדי הקבלן אשר חתם חוזה עם ההסתדרות הציונית להעברת כל התשתית החקלאית, ובעיקר את בתי הצמיחה. עד כה מנעו ממנו בכח לבצע את תוכנית ההעברה שהוכנה במפורט ובקפדנות רבה.

5. לאפשר למשרד השיכון - או אלטרנטיבית לחותם מטה - להעביר בשלב ראשון, בלי דיחוי, 50 בתים מן החבל לפיתחת שלום ולגוש קטיף. כל הנסיונות שנעשו עד כה מוכיחים בעליל, כי אפשר להעביר במחיר סביר (קטן בהרבה ממחיר הקמת בית), לפחות 600 בתים מימית ומישובי החבל.

בתים אלה יכולים וחייבים לשמש להגדלת מספר הישובים בגוש קטיף ובגוש פיתחת שלום, על מנת לקשור אותם לאורך הגבול הבינלאומי. רק בתנאים אלו יוכלו שני הגושים לשמש כחיץ בטחוני, שימלא את התפקיד שבזמנו היה על חבל ימית למלא.

אני הבאתי כאן מפה, אשר מראה על מה בדיוק אני מדבר. אני חושב, שהדברים אינם חדשים. (מראה על המפה) - הישובים בכחול הם הישובים הקיימים.

השר א. שרון:

פרט לשניים אלה, שאינם קיימים.

מר ר. וייץ:

נכון. זו העיר ימית. הישובים הכחולים בצד זה,

זה בקטיף וזה בפיתחת שלום, אושרו כבר ועכשו אושרו עוד שלושה כאן. על מנת
לאפשר להשלים את פיתחת שלום כגוש העומד ברשות עצמו ולקשור אותו עם קטיף...

השר א. שרון:

מדוע מורג לא מופיעה אצלך?

מר ר. ויץ:

אני נכנס עכשו רק לגבי החיץ. אם אנו נוכל היום

לבצע זאת, אנחנו מקימים את החיץ הבטחוני, שכולנו היינו בעדו, בעצם חבל ימית.
אין כל ספק, שהעברת הבתים לא רק אפשרית, אדוני השר וחברי לפעולה, דוד לוי.

השר ד. לוי:

אני רוצה לקבוע, שזה אותו איש.

מר ר. ויץ:

ממתי אתה מתנגד לשני תוארים? הרי יש לך שלושה.

אין ספק, שאפשר להעביר את הבתים.

השר מ. ציפורי:

יש ספק גדול.

מר ר. ויץ:

אין ספק בכך. אני הוכחתי שזה ניתן וזה יעלה,

לדעתי, מחצית מחיר הבית. אני מציע להתייחס לענין במלוא כובד משקלו. אנו לא
יכולים להשאיר כאן ישובים בנויים על תלם ולמסור אותם כמו שהם, בזמן שמצדנו,
ההתיישבות היא רדודה ולא תחזיק מעמד בלחץ העצום, שעכשו מתהווה שם.

אני סבור, שהגיע הזמן שהמשלה תנקוט עמדה ברורה, חיונית ומעשית, שלא תפגע בזכויות המתיישבים לפיצויים ותמסור זאת לבתי משפט והם יקבעו, לכל משפחה ומשפחה, את גובה הפיצויים לפי חוק קבוע וע"י כך להפריד את החבילה הזו של לחצים קיבוציים.

אני מציע לאפשר להעביר את כל התשתית. אנו כבר מאחרים וזו השעה האחרונה. הקבלן מוכן, יש לו תוכנית מלאה ומפורטת להעברת כל התשתית החקלאית. רבותי, זה בנפשנו, אם נשאיר אתם שם.

שלישית, אני מבקש החלטה, לאפשר - אם משרד הבינוי יעשה זאת, תבוא עליו הברכה, הוא יכול ומסוגל, אך אם משרד הבינוי, מטעמים שלו, לא ירצה בכך, אני מקבל עלי בכך, שמשרד הבינוי אח"כ יפדה כל בית במחירו ואת ההוצאות אני אגייס כדי לעשות זאת. משרד הבינוי ישלם עבור בית העומד במקומו, כמו שהוא, לא יותר. אם אתם מאפשרים לי ונותנים את ההגנה, אני עוד יכול היום להעביר 600 בתים. יש לי הצעה ברורה מקבלן בחו"ל ומקבלן בארץ והדבר ניתן לביצוע. באמצעות דבר זה אפשר יהיה להקים את הישובים הנוספים, אשר דרושים לנו כל כך כאן ונעמיד כך את המצב, שנשאיר את האיזור שאנו מפנים, בצורה מסודרת, כמו שהוא היה, כלומר, דיונות. לא להרוס, אלא כפי שהיה, כך ישאר.

ד"ר א. תבין :

מי יעביר את התשתית החקלאית?

מר ד. וייץ :

אנחנו.

אני מבקש היום החלטות בנושא. אני מביא זאת, על מנת שחברי הועדה יביאו זאת לממשלה. אני חושב, שזו השעה ה-12 לעמוד על הסכנה

המרוכבה, שבה נמצא החבל היום.

השר ש. ארליך:

אני מבקש לחודיע:

(א) אני הרשיתי למר הענן ויץ להציג היום את ההצעה שלו.

(ב) הסעיפים מ-1 עד 4 אינם בסמכות הועדה הזאת, אלא בסמכות שר הבטחון והממשלה, לכן אין כאן מקום לדון בהם.

מר ר. ויץ:

מסעיף 1 עד 3.

השר ש. ארליך:

סעיף 4 נובע מהשלושה. בסעיף החמישי נדון בישיבה הבאה, כפי שהודענו קודם.

הת/16. ישוב בצומת סמוע

השר א. שרון:

יש לי עוד נושא אחד. הועדה קיבלה, בתאריך מסוים - אינני זוכר מתי זה היה - החלטה על הקמת ישוב במקום חיוני מאד. זו החלטה ישנה, אין בה מן החידוש. מדובר על הקמת ישוב בצומת סמוע, בכביש חברון-דהרית-באר שבע. המקום הוא מאד חשוב, זו חוליה מקשרת בין הישובים המוקמים היום בתחום המזרחי, לכיוון מדבר יהודה, לבין שרשרת הישובים, המוקמת משני צדי מה שהיה "הקו הירוק", בצד המערבי. הוטל בזמנו בועדה, על המחלקה להתישבות, לטפל בנושא הזה. אני עברתי שם גם היום ולא ראיתי שום עבודה, בעוד

שבמקומות אחרים העבודה נעשית. במצפה לכיש עובדים, במצפה אמציה עובדים, במצפה גוברין הבתים קיימים. במקום ההוא אין כל תנועה. אולי אפשר לקבל דיווח מדוע לא עובדים שם במלוא המרץ.

גב' פ. אלבק:

אינני יודעת לפני כמה זמן נתקבלה ההחלטה פה, אך הבקשה אלי לבדוק קרקע היא לא מאד ישנה - אולי 3 חודשים. לא גמרתי את הבדיקה. השטח הוא פרובלמטי. חלק ניכר של השטח שבמפת הסקר הוא פרטי מובהק.

השר א. שרון:

יהודי?

גב' פ. אלבק:

ערבי. אם היה יהודי, היה טוב.

השר א. שרון:

אך האם יש שם מקום למדרך רגל יהודית?

גב' פ. אלבק:

אני מנסה לחפש אלטרנטיבות. התחלתי לבדוק והיכן שמסומן "לא", אני עובר למסביב. גם אם יהיה מה שיהיה, זה לא יהיה שטח גדול, בסביבות 300 דונם. אם מדברים על שטח גדול, כפי שזה היה נראה במפת הסקר, הרי שלא יהיה. על כל פנים, לא גמרנו לבדוק ובשלב זה אי אפשר להתחיל לעשות משהו בקרקע.

השר א. שרון:

אך ב-300 דונם שנבדקו?

גב' פ. אלבק:

300 דונם הם עדיין בבדיקה, שאולי יהיו.

מר י. דקל:

כפוף להמלצותיה של גב' אלבק, אנתנו נעסוק

בתכנון השטח, ברגע שנקבל הודעה מוסמכת, שעומד לרשותנו שטח. התקציב יועמד, אם

יועמד, בשנה הבאה.

השר ש. ארליך:

תודה רבה, הישיבה נעולה.

ה י ש י ב ה נ נ ע ל ת

הת/7.

ברכות ליושב-ראש הוועדה להתיישבות

פרופ' ר. ויץ מברך את סגן-ראש-הממשלה ושר החקלאות לרגל קבלת התפקיד של יושב-ראש הוועדה להתיישבות המשותפת לממשלה ולהסתדרות הציונית העולמית, ומאחל לו הצלחה בביצוע תפקידיו.

הת/8.

נ ט פ י ם - ישוב קהילתי

סגן שר החקלאות פותח.
בדיון משתתפים: השר ש. ארליך; סגן השר מ. דקל
וה"ה ר. ויץ וא. פוגל.

מ ח ל ל י ט י ם : בהמשך להחלטה מס.
הת/61 מיום כ"ד בתמוז התשמ"א (26.7.1981)
ולהחלטה מס. הת/2 מיום ד' בחשוון התשמ"ב
(1.11.1981) של הוועדה להתיישבות המשותפת
לממשלה ולהסתדרות הציונית העולמית - (בענין
הקמתו של ישוב קהילתי נטפים, באזור בירקן -
יקיר, (נקודת-ציון 161170) - רושמת לפניה
הוועדה להתיישבות כי בשלב הראשון תבנה בו
החטיבה להתיישבות של ההסתדרות הציונית העולמית -
25 יחידות-דיוור.

בשלבם הנוספים - ייבנה הישוב בהתאם לתנאים
המקובלים בארץ, בכל הנוגע להקמתו של ישוב
קהילתי.

הת/9.

פארקים, ייעור ושטחי-מרעה ליישובים ביהודה,
בשומרון, בקעת-הירדן וחבל-עזה

נציג הקרן-הקיימת-לישראל פותח.

בדיון משתתפים: השרים ש. ארליך, א. שרון
ומ. צפורי; וה"ה ר. ויץ וח. צבן.

מ ח ל י ט י ם : בהמשך להחלטה
מס. הת/66 של הוועדה להתיישבות המשותפת
לממשלה ולהסתדרות הציונית העולמית (להלן -
הוועדה להתיישבות), מיום כ"ד בתמוז התשמ"א
(26.7.81):

(א) רושמת לפניה הוועדה להתיישבות את
הודעתו של מנהל מינהל פיתוח וקרקע
בקרן-הקיימת-לישראל, מר ח. צבן,
כי:-

1. הוגשה תכנית לייעור שטח בחורף
1982 בהיקף של 17 אלף דונם;
2. מחמת מחסור תקציבי יבוצע בפועל
ייעור שטח בהיקף של 2,000
דונם באזור ירושלים - בתקציב
משותף של מינהל מקרקעי ישראל,
הקרן-הקיימת-לישראל ועיריית
ירושלים; ו-5,000 דונם
בגוש-עציון;
3. בשילה יבוצע גידור שטחים
למרעה ולפיתוח פארק אזורי -
מתקציבי ההסתדרות הציונית
העולמית.

(ב) מתוך הנחה כי יכולת הביצוע של הנושא
האמור גדולה מן היכולת התקציבית -
להטיל על סגן שר החקלאות לבדוק
אפשרויות לזרז בהיקף ובפעולה את
מימוש תכנית הייעור על שטח כולל של
17 אלף דונם בחורף 1982, כפי שתוכנן
ונמסר בוועדה להתיישבות.

./כביש

כביש עוקף מיכמש

הת/10.

סגן שר החקלאות פותח.

בדיון משתתפים: השרים ז. המר, ד. לוי, א. שרון, ש. ארליך ומ. נסים;
וה"ה א. פוגל, מ. דקל וא. בראון.

מ ח ל ל י ט י ם : לאשר סלילתו של כביש עוקף מיכמש, באורך כ-7 ק"מ, אשר יחבר את כביש דרך-ארץ-המידפים לכביש רמאללה-ירושלים - בכפוף לפתרון הנושא התקציבי.

פ ס ג י ר ת - מרכז אזורי

הת/11.

שר החינוך-והתרבות פותח.

בדיון משתתפים: השרים ז. המר, ד. לוי, מ. צפורי, מ. נסים, ש. ארליך וה"ה א. בראון, מ. דקל, והגב' פ. אלבק.

מ ח ל ל י ט י ם : בהמשך להחלטה מס. הת/62 של הוועדה להתיישבות המשותפת לממשלה ולהסתדרות הציונית העולמית, מיום כ"ד בתמוז התשמ"א (26.7.1981), ולאחר שנסיים הדיון בעתירה לבית-המשפט-הגבוה-לצדק בענין ג'בל-טוויל, רושמת לפניה הוועדה להתיישבות את הודעתו של סגן-ראש-הממשלה ושר הבינוי-והשיכון, כי תכנון היישוב נמצא בעיצומו וכי הבניה במקום תהיה בניית-קבע.

/.עטרת

הת/12. ע ט ר ת (נווה-צוף ב')

סגן שר החקלאות פותח.

בדיון משתתפים: השרים ד. לוי,
א. שרון וש. ארליך; ה"ה ז. דקל,
מ. דקל וא. בראון.

מ ח ל ל י ט י ם : בהמשך להחלטה
מס. הת/3 של הוועדה להתיישבות המשותפת
למשלה ולהסתדרות הציונית העולמית,
מיום כ' בכסלו תשלי"ט (20.12.1978)
בענין הרחבת נווה-צוף על-ידי כניסה של
גרעין נוסף למקום - הוועדה
להתיישבות רושמת לפניה את ההודעה בענין
הקמתו של הישוב בשם עטרת בנקודת-ציון מרכזית
167156, כ-5 ק"מ מדרום-מזרח
לחלמיש.

הת/13. בית-אריה ג'

נציג משרד הבטחון פותח.

בדיון משתתפים: השרים מ. צפורי וש. ארליך;
וה"ה א. פוגל, א. בראון והגב' פ. אלבק.

מ ח ל ל י ט י ם :

(א) לאשר הקמתו של הישוב בית-אריה ג',
דרומית לכביש ראש-העין - ביר-זית
(כ-3 ק"מ מערבה לצומת עבוד.
המתיישבים יקימו את ישובם בכוחות
עצמם, למעט התשתית לראש השטח -
שתנתן על-ידי המדינה.

(ב) בשלבים הראשונים להקמתו - יהיה
הישוב מסונף להתאחדות האיכרים,
ויטופל על-ידיה.

מול/.

הת/14.

מול-נבו (בית-הערכה ב')

המנהל הכללי של החטיבה להתיישבות
פותח.

בדיון משתתפים: השרים א. שרון
וש. ארליך; וה"ה י. דקל
וא. בראון.

מ ח ל ל י ט י ם : בהמשך
להחלטה מס. הת/29 של הוועדה
להתיישבות המשותפת לממשלה ולהסתדרות
הציונית העולמית מיום א' בניסן
התשמ"א (5.4.1981) -

הוועדה רושמת לפניה את הודעת המנהל
הכללי של החטיבה להתיישבות, כי
היאחזות הנח"ל ששמה יהיה מול-נבו,
תאוכלס בחודש אפריל 1982, במסגרת
התקציבית של שנת-הכספים 1982.

הת/15.

חבל-ימית

פרופ' ר. ויץ, ראש המחלקה להתיישבות
של ההסתדרות הציונית העולמית, פותח.

בדיון משתתפים: השרים ד. לוי,
ש. ארליך, א. שרון, ומ. צפורי;
וה"ה ר. ויץ וא. תבין.

מ ח ל ל י ט י ם : הוועדה להתיישבות
המשותפת לממשלה ולהסתדרות הציונית
העולמית -

א) קובעת כי סעיפים 4 - 1 במיסמך של
פרופ' ר. ויץ, בענין חבל-ימית,
מיום י' בכסלו התשמ"ב (6.12.1981),
שהונח על שולחנה - אינם בסמכותה,
ולכן לא תדון בהם.

ב) בסעיף 5 של המיסמך האמור - יתקיים
דיון בקרוב.

./זוהר

הת/16. ז ו ה ר - (מאחז נח"ל - דהריה)

שר הבטחון פותח.

בדיון משתתפים: השר א. שרון,
הגב' פ. אלבק ומר י. דקל.

ה י ש י ב ה נ נ ע ל ת